

Arnhem, 4 februari 2024

Lieve Maria,

Deze week verschijnen de eerste krokussen in de tuin,
bleeklila en onwennig. De meloenen die ik op de markt koop zijn hard,
maar de cashewnoten zijn nog warm en dat maakt veel goed.

Deze week zag mijn dochter de foto op mijn website
en ze zei: 'wat zie je er daar jong uit'.

'Ik zie er nog precies zo uit,' antwoordde ik.

'Nee,' zei ze, 'nu zie je er veel ouder uit.'

Deze week zegt mijn spiegelbeeld tegen me:
'je moet mild zijn voor jezelf'
en ik hoor het 'moeten', maar vergeet het 'mild'.

Toen ik deze week na het hardlopen het park uit kwam
liep iemand me tegemoet met de zon in het gezicht –
terwijl ik het hele rondje de schaduw in mijn ogen had gehad

ik moet onthouden de richting om te draaien,
niet omdat de route dan verandert
maar wel mijn perspectief.

Deze week was het Maria Lichtmis,
we smolten stompjes om tot walnootkaarsjes,
vlammetjes dansten in de avond
en we aten pannenkoeken rond als de zon.

Deze week zat ik acht spitsen in de trein
en viel ik acht keer in slaap,
misschien op de schouder van de reiziger naast me.

Zolang er onbekende schouders zijn
om op in slaap te vallen
is het zo erg nog niet gesteld met de wereld.

Deze week moest ik denken aan het bord dat ik in Rucphen zag,
een rode waarschuwingsdriehoek
met een eekhoorn erin.
Eronder een reflecterende tekst: eekhoorn oversteekplaats.

Zolang we verkeersborden maken
voor overstekende eekhoorns
is het zo erg nog niet gesteld met de wereld.

Deze week kropen we over de helft van de winter,
de oliebollenkraam is afgebroken,
er sloop blauw in de lucht en warmte in de grond.

Het was een goede week.